

TEST

Ypperlig RIAA

Canofer S er en ekstremt vellydende RIAA og så har den indbygget "varmeregulering"

Et stort blåt lysende logo er ikke sådan lige til at overse (når der er strøm på). Med to af betjeningsknapperne regulerer man belastningsimpedans og forstærkning. Den tredje er en helt unik "varme-regulerende" tonekontrol. i

Af Jan Nielsen

Både størrelse, vægt og de tre store knapper på fronten, kunne tyde på at dette er en integreret forstærker, men det er der nu ikke tale om. Canofer fra tyske Rossner & Sohn er derimod en fuldblods MC/RIAA forstærker i den dyre og dejlige ende. Det lille firma har også en særdeles solid pladespiller samt en arm og højttalere på programmet.

Canofer findes i to varianter. Standardversionen og den "S" version, som vi her kigger nærmere på. Forskellen er at der bruges Mundorf Supreme kondensatorer i "S" udgaven. Begge versioner kan opgraderes med en ekstern batteriforsyning, der er baseret på NiMH batterier.

De tre store knapper har funktionerne "Resistor", "Gain" og "Increase". I alt giver de tre knapper en hidtil uset fleksibilitet mht. til belastning og gain. Den første af de store knapper justerer den ohm'ske belastning fra få ohm op til 50 kohm. Hvor meget der aktuelt er tale om, er der dog desværre ingen indikation af. Den næste regulerer forstærkningen fra 40 dB til 60 dB. Det kan gøres under afspilning og tilpasningen ledsages kun af minimale klik i højttalerne. Den sidste funktion er lidt speciel, idet den tilfører en ganske lille korrektion af det der opleves som "varme" eller "krop" i mellemtonen og i den øvre bas. Reguleringen her er på kun nogle få dB, men da det sker lige i det område hvor øret

er mest følsomt, har det absolut sin berettigelse. Totalt giver de tre knapper 1.836 indstillinger for tilpasning af MC pick-up'er!

Betjening

Indstillingerne lærer man hurtigt at værdsætte. Det eneste problem er, at der savnes en form for indikering. Når nu pick-up producenten anbefaler f.eks. 50 ohm er dette desværre ikke umiddelbart til at efterleve. Selvfølgelig kan man lytte sig frem til den klangbalance man ønsker, men alligevel er det en begrænsning.

Rossner & Sohn angiver selv den maksimale følsomhed til 0,2 mV. Ved anvendelse af pick-up'er med meget lavt output, kan der savnes lidt gain. Specielt når vi sammenlignede med de to andre MC/RIAA forstærkere vi havde til rådighed. Vi prøvede med en Ortofon pick-up, der leverer 0,09 mV og her var ingen problemer med støj, men der skal skrues en hel del mere op på den efterfølgende forforstærker end tilvant.

Under låget

Allerede under udpakningen bemærkede

**PRODUKT: ROSSNER & SOHN
CANOFER S**

INFORMATION:

WWW.HIGHEND-SOUND.COM /

WWW.ROSSNER-UND-SOHN.DE

PRIS (CA.): 26.000 KR.

(STANDARD UDGAVE: 17.000

KR.). EKSTERN BATTERIFORSYNING: 5.800 KR.

vi at det virkede som om at noget sad løst inde i kassen. Efter at have løsnet det meget tunge og solide jernlåg (ja - magnetisk), fik vi syn for sagen.

Det vil sige at selve elektronikken kunne vi ikke se så meget til, for den er indkapslet i en stor tung epoxyblok med intern kobberafskærmning. De eneste informationer vi har fundet frem til, er at der anvendes en parallelkobling af 15 matchede sæt transistorer i indgangen, for at få støjen så langt ned som muligt.

Selve elektronikblokken hænger i gumribånd fra fire solide alu-tårne boltet fast i bunden. Med andre ord en ekstrem afkobling. Ikke alene er alle komponenter solidt forankret i støbemassen, men denne er efterfølgende afkoblet mekanisk.

Der stikker kabler ud strategiske steder til hhv. ind- og udgange og de tre omskiftelere. I den ene side går kabler til fire store Mundorf Supreme kondensatorer, ligeledes monteret i et flydende ophæng fæstnet til en solid metalplade. Der er to sæt hver med en 22 uF tinfoolie og en 4,7 uF sølvfolie-kondensator i parallel. Vi ved ikke med sikkerhed hvor i signalvejen de befinder sig - sandsynligvis i udgangen.

Strømforsyningen ledes også direkte til den indkapslede forstærkerblok. Man må formode er der er lidt ekstra afkobling eller evt. regulering af forsyningen internt. Ellers er der jo optionen med den udvendige batteriforsyning.

Totalt set en yderst konsekvent opbygning og en mekanisk afkobling, som vi ik-

ke mindes at have set før i elektronik der er baseret på transistorer.

Glat og homogen lyd

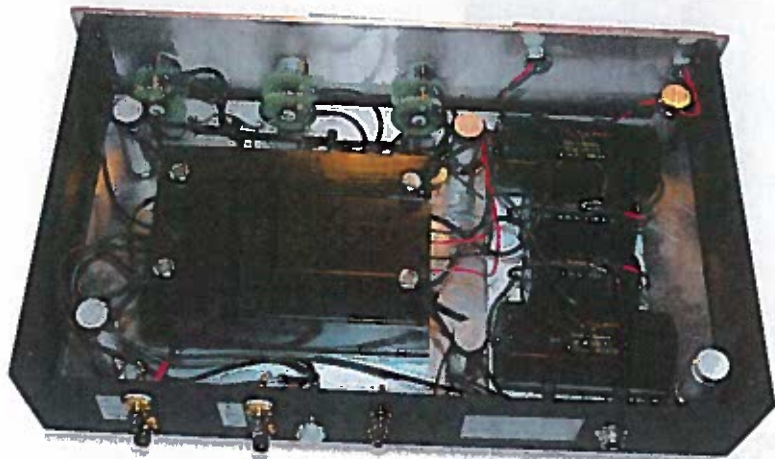
Lige fra starten bemærkes en meget glat og yderst homogen spillestil. Det hele forekommer utroligt ubesværet og der er høj til loftet - altså masser af overskud og head-room. Der er især tale om en utroligt glat og meget "lækker" top. Det skal ikke forstås sådan, at der lægges noget til og at det hele gøres pænere end nødvendig. Nej, i stedet vil vi sige, at der lægges mere vægt på detaljer og rum end på fylde og varme. Således kunne man nemt forledes til at tro at Canofer har en slank klangbalance, men det er nu ikke tilfældet. Den hører til i den afgjort neutrale og meget præcise afdeling, men der er hele tiden et stort overblik og et overskud, der giver en afslappet og nøgtern tilgang til musikken.

Rum og dynamik er også naturlige egenskaber som man meget hurtigt lærer at værdsætte. Den har ikke helt den samme vægt og fylde nedefter som Accuphase mestrer det, men så er her til gengæld så mange andre kvaliteter. Ikke sådan at forstå, at der mangler noget, mere at der fokuseres let på de naturlige stærke sider.

Et af de helt stærke områder er toppen og den måde de øverste oktaver får lov til at klinge ud og samtidig står præsent i optagerummet på. Forskellene på de benyttede pick-up'er vil helt naturligt stå frem, men uanset hvilken vi anvendte, var det det luftige og næsten vægtløse, der imponerede.

En god gammel optagelse er Supertramps Brother Where You Bound. Lidt inde på pladens side to, er der en masse detaljer i det egentlige diskantområde, som her pludselig skilles ud i sine enkelte bestanddele - såvel indbyrdes som fra det bidrag, der er i rummet bag. Vel kan rummet tænkes at være tilføjet elektronisk, men det hele står meget mere præsent og man lytter bedre igennem optagelsen. Ingen af de andre RIAA'er vi havde til rådighed, magtede at gøre dette på samme overbevisende måde. Vores version af cd'en med samme musik faldt her helt håbløst til jorden ved sammenligning - intet liv og total mangel på detaljer i toppen.

Suzanne Vega's første album (på 180 gram vinyl, A&M SP-5072), indeholder masser af akustisk guitar og hendes vokal er meget præsent. Her er det især instrumenterne, der står meget levende og med

Bagsiden afslører en 4-polet kontakt til den lille eksterne strømforsyning samt fire af de nye WBT Next Gen bøsninger. De "almindelige" bøsninger, viste sig ikke at have nogen funktion, men vi gætter på at de evt. er tænkt til ekstra kapacitet ved brug af MM pick-up. Den store indkapslede forstærkerblok og de fire Mundorf Supreme kondensatorer er ophængt i gummibånd. De tre omskiftere er fra Elma.

en større grad af tre-dimensionalitet end tiltant. Man kan næsten se de enkelte strenge på guitaren for sig og bidraget fra selve kassen fremstår på en helt naturlig måde. Man skal ikke koncentrere sig specielt meget for at høre hvad der sker.

Fra det klassiske repertoire var der både opera og orkestermusik ind over. Den pompøse balletmusik fra Massenet's Le Cid (DECCA sxl 2021), indeholder et væld af dynamik og detaljer. På intet tidspunkt bliver de mange instrumenter rodet sammen og alle antydninger af en presset eller lettere pågående top var forsvundet som dug for solen. Selv de begrænsninger, som vi ellers anså for at ligge i presningen blev afløst af en musikalsk oplevelse af høj karat. For en ordens skyld skal det nævnes, at vi lyttede til denne LP med såvel en Benz Ruby samt Ortofon SPU - begge med fornemme, men selvsagt forskellige resultater.

Ekstra varme

Når man drejer på "Increase" knappen, sker der ikke så meget. Reguleringen sker i meget små trin, og funktionen kan på ingen måde sammenlignes med almindelige tonekontroller. Vi satte på et tidspunkt en ældre dansk optagelse fra 70'erne på pladespilleren. Den var lidt tynd i lyden og med en dominerende top. En 3-4 klik på "increase" rettede det hele op, så det blev mere ørevenligt og ikke så skingert. Samme resultat kom vi frem til med Ortofon MC 200 pick-up'en, som ikke hører til de mest faste i sin måde at gengive på. Den vandt afgjort ved at få tilført lidt varme og fylde. Til gengæld

var der ikke i hverken samlingen af pick-up'er eller LP'er nogen som nød godt af det modsatte, men vi vil ikke forsværge at denne kombination kan opstå.

Lydmæssigt fornemmes det hele mere end det direkte høres. Stemmer får lidt bedre afsæt, mere brystlyd og instrumenterne på samme tid lidt mere fylde og volumen nedefter - de står lidt fastere på gulvet. Det hele sker dog meget behersket og uden at der tilspjæses unødige bilyde eller øretrættende effekter. Totalt set en noget uvant funktion, som man dog hurtigt kommer til at værdsætte.

Konklusion

Der er ingen tvivl om at Canofer er en MC/RIAA-forstærker i verdensklasse. Den har så mange kvaliteter og den formidler musikken på en umiddelbar glat og lækker facon. Den hører til blandt den slags apparater, der skaber afhængighed og som det er meget svært at skulle levere tilbage.

Man kunne eventuelt have ønsket sig at der var flere indgange og man savner under alle omstændigheder en eller anden form for indikation af de valgte indstillinger på fronten.

Denne RIAA er et oplagt valg for den der kan lide at eksperimentere og til de der ofte skifter mellem forskellige pick-up'er. Hvad lyden angår, har vi absolut ingen kritikpunkter. Kombineret med pladespiller, arm og pick-up i den ypperste klasse, får du en analog afspillekæde, der vil gøre næsten enhver cd-afspiller klar til en tur i skammekrogen. ■